

Czwartek, 24 maja 2012 r.

11. domaga się, by wszystkie postępowania sądowe przeciwko byłym i obecnym urzędnikom wysokiego szczebla rządowego były prowadzone zgodnie z europejskimi normami rzetelności, bezstronności, przejrzystości i niezawisłości; potępia fakt, że wbrew zasadom państwa prawa władze ukraińskie wszczynają nowe, motywowane względami politycznymi postępowania wobec Julii Tymoszenko i innych;
12. wyraża zaniepokojenie stanem swobód demokratycznych, a także praktyką instrumentalnego wykorzystywania instytucji państwowych do realizacji własnych celów politycznych i jako narzędzia odwetu politycznego;
13. podkreśla, że kluczowe znaczenie będzie miało przeprowadzenie w tym roku wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów parlamentarnych na Ukrainie, w tym zapewnienie prawa udziału w tych wyborach przywódcom opozycji, uznaje także za istotne utrzymanie zdecydowanego zobowiązania do poszanowania wartości demokratycznych i zasad państwa prawa, w tym w okresie między wyborami; wzywa Parlament Europejski do udziału we własnym imieniu w międzynarodowej misji obserwacji wyborów podczas następných wyborów parlamentarnych;
14. przypomina władzom Ukrainy o konieczności przeprowadzenia kompleksowych reform, aby utorować Ukrainie drogę w kierunku zbliżenia do europejskich norm i standardów; podkreśla, że zbliżenie Ukrainy do UE powinno opierać się na jej zaangażowaniu na rzecz wartości i swobód, za którymi opowiada się UE; podkreśla, że jednym z fundamentów tych standardów musi być niezawisłe sądownictwo;
15. podkreśla, że pełne poszanowanie prawa praw człowieka oraz wprowadzenie podstawowych standardów OBWE zwiększyłyby wiarygodność ukraińskiego przewodnictwa OBWE, które Ukraina ma objąć w 2013 r.;
16. mając nadzieję, że Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej 2012 w Polsce i na Ukrainie okażą się sukcesem, zwraca się do polityków europejskich, którzy chcą być obecni na meczach EURO 2012 na Ukrainie, by publicznie dawali wyraz temu, iż znana jest im sytuacja polityczna w tym kraju, a także by starali się odwiedzać w więzieniach osoby zatrzymane ze względów politycznych lub by przebywali na EURO 2012 jako osoby prywatne, a nie znane osobistości;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji ESDZ, Radzie, Komisji, państwom członkowskim, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Ukrainy, a także Zgromadzeniom Parlamentarnym Rady Europy i OBWE.

Walka z homofobią w Europie

P7_TA(2012)0222

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie zwalczania homofobii w Europie (2012/2657(RSP))

(2013/C 264 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Konwencję praw dziecka oraz Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5 oraz art. 6, 7, 21 i 27 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 10 i 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Kartę praw podstawowych UE,
- uwzględniając zestaw narzędzi służących promowaniu i ochronie wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, biseksualistom i osobom transgenderowym (LGBT), przyjęty przez Grupę Roboczą ds. Praw Człowieka Rady Unii Europejskiej,

Czwartek, 24 maja 2012 r.

- uwzględniając rezolucję nr 1728 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową, a także zalecenie Komitetu Ministrów CM/Rec(2010)5 z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową,
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z listopada 2010 r. zatytułowane „Homofobia, transfobia i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową”,
 - uwzględniając swoją poprzednią rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją poprzednią rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie zbliżającego się szczytu UE-Rosja ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją poprzednią rezolucję z dnia 28 września 2011 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej w państwach członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją poprzednią rezolucję z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie naruszenia wolności słowa oraz dyskryminacji ze względu na orientację seksualną na Litwie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją poprzednią rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie litewskich przepisów prawnych o ochronie małoletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie homofobii, zwłaszcza rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie homofobii w Europi ⁽⁶⁾ e, rezolucję z dnia 15 czerwca 2006 r. w sprawie nasilenia przemocy powodowanej rasizmem i homofobią w Europie ⁽⁷⁾ oraz rezolucję z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie homofobii w Europie ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opiera się na wartościach poszanowania godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawa i poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, oraz musi stać na straży tych wartości i promować je w swoich relacjach na arenie światowej;
- B. mając na uwadze, że homofobia jest irracjonalnym lękiem i awersją wobec żeńskiego i męskiego homoseksualizmu oraz lesbijek, gejów, biseksualistów i osób transgenderowych (LGBT) w oparciu o przesady oraz jest podobna do rasizmu, ksenofobii, antysemityzmu i seksizmu; mając też na uwadze, że przejawia się ona w sferze prywatnej i publicznej pod różnymi postaciami – takimi jak język nienawiści i nawoływanie do dyskryminacji, wyśmiewanie oraz przemoc werbalna, psychologiczna i fizyczna, prześladowania i zabójstwa, dyskryminacja poprzez naruszenie zasady równości oraz nieuzasadnione i niedorzeczne ograniczanie praw – które są często ukryte pod pozorami uzasadnień odwołujących się do porządku publicznego, wolności wyznania oraz prawa do zastosowania klauzuli sumienia;
- C. mając na uwadze, że w Rosji wprowadzono akty prawne z dziedziny prawa karnego i administracyjnego przeciwko „homoseksualnej propagandzie” w obwodzie rizańskim w 2006 r., archangielskim w 2011 r. oraz kostromskim i w Sankt Petersburgu w 2012 r., a w obwodzie nowosybirskim, samarskim, kirowskim, krasnojarskim i kaliningradzkim rozważa się obecnie takie przepisy; mając na uwadze, że wspomniane akty prawne przewidują różne grzywny do wysokości 1 270 euro w stosunku do osób fizycznych oraz do wysokości 12 700 euro w stosunku do stowarzyszeń i przedsiębiorstw; mając na uwadze, że federalna Duma Państwowa debatuje nad podobnym prawem;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0575

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0427

⁽⁴⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 50.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 224 E z 19.8.2010, s. 18.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 776.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, s. 491.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 179.

Czwartek, 24 maja 2012 r.

- D. mając na uwadze, że na Ukrainie parlament rozpatruje dwa projekty ustaw przedłożone w 2011 i 2012 r., które nadają status przestępstwa „szerzeniu homoseksualizmu”, co obejmuje „organizacje spotkań, parad, akcji, demonstracji oraz imprez masowych mających na celu umyślne rozpowszechnianie jakichkolwiek pozytywnych informacji o homoseksualizmie”, i które przewidują grzywny i karę do pięciu lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że Komisja Wolności Słowa i Informacji ukraińskiego parlamentu popiera te ustawy;
- E. mając na uwadze, że w Mołdawii miasta Bielce, Soroki, Drochia, Kaguł, Czadyr Łunga i Hiliuți, a także rejony Anenii Noi i Basarabeasca przyjęły niedawno przepisy zakazujące „agresywnej propagandy nietradycyjnych orientacji seksualnych”, a w jednym przypadku „działalności muzułmańskiej”; mając na uwadze, że takie środki zostały już uznane przez Kancelarię Stanu za niekonstytucyjne w przypadku Chetris;
- F. mając na uwadze, że na Litwie nadal nie jest jasne z prawnego punktu widzenia, czy informacje publiczne mogą czy też nie mogą promować akceptacji homoseksualizmu w związku z ustawą o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji, znowelizowaną w 2010 r.;
- G. mając na uwadze, że na Łotwie jeden z członków rady miasta Ryga zgłosił ostatnio projekt ustawy zakazującej „propagandy homoseksualności”, próbując zapobiec organizacji marszu Baltic Pride w 2012 r.; mając na uwadze, że projekt ten nie został jeszcze rozpatrzony;
- H. mając na uwadze, że na Węgrzech skrajnie prawicowa partia Jobbik zgłosiła ostatnio szereg projektów ustaw zmierzających do stworzenia nowej kategorii przestępstwa – „propagowania zaburzeń zachowań seksualnych” – a do władz miejskich Budapesztu wpłynął od partii Fidesz projekt rozporządzenia „ograniczającego nieprzyzwoite marsze” tuż przed budapesztańską paradą gejów; mając na uwadze, że projekty te zostały następnie wycofane;
- I. mając na uwadze, że delegatura UE w Mołdawii wyraziła „głęboki żal i zaniepokojenie tymi przejawami nietolerancji i dyskryminacji”;
- J. mając na uwadze, że Komisja zadeklarowała zobowiązanie się do zapewnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w UE oraz stwierdziła, że w Europie nie ma miejsca na homofobię;
- K. mając na uwadze, że w państwach członkowskich i krajach trzecich homofobia nadal daje o sobie znać w postaci zabójstw, zakazów organizowania parad gejów i marszów równości, publicznych wystąpień o podżegającym charakterze oraz języka gróźb i nienawiści, niezapewnienia odpowiedniej ochrony przez policję i zezwalania na pełne przemocy demonstracje homofobicznych ugrupowań;
- L. mając na uwadze, że Parlament Europejski pozostaje przywiązany do idei równości i niedyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową w UE, a zwłaszcza do przyjęcia dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, które jest zablokowane z uwagi na sprzeciw niektórych państw członkowskich; do przyszłych wniosków dotyczących wzajemnego uznawania skutków aktów stanu cywilnego; do zbliżającego się przeglądu decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii w celu objęcia nią przestępstw na tle homofobicznym oraz do kompleksowego planu działania na rzecz równości bez dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową;

Sytuacja w Unii Europejskiej

1. zdecydowanie potępia wszelką dyskryminację na tle orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej oraz wyraża głębokie ubolewanie w związku z faktem, że nawet w Unii Europejskiej prawa podstawowe osób LGBT nie zawsze są w pełni przestrzegane; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do zapewnienia lesbijkom, gejom, biseksualistom i osobom transgenderowym ochrony przed homofobicznym językiem nienawiści i przemocą oraz do zadbania o to, aby partnerzy tej samej płci cieszyli się takim samym szacunkiem, poszanowaniem godności i ochroną jak reszta społeczeństwa; wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do zdecydowanego potępienia homofobicznego języka nienawiści czy też nawoływania do nienawiści i przemocy oraz do zapewnienia poszanowania w praktyce wolności demonstracji, jak zagwarantowano we wszystkich traktatach dotyczących praw człowieka;

Czwartek, 24 maja 2012 r.

2. wzywa Komisję do dokonania przeglądu decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii w celu wzmocnienia i zwiększenia jej zakresu, tak aby uwzględniała przestępstwa motywowane nienawiścią na tle orientacji seksualnej oraz ekspresji i tożsamości płciowej;
3. wzywa Komisję do zagwarantowania we wszystkich dziedzinach zakazu dyskryminacji ze względu na orientację seksualną poprzez ukończenie prac nad pakietem antydyskryminacyjnym opartym na art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
4. wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do zapewnienia wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE w sprawie swobodnego przemieszczania się bez jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na orientację seksualną; wzywa też Komisję do zaproponowania środków służących wzajemnemu uznawaniu skutków aktów stanu cywilnego na podstawie zasady wzajemnego uznawania;
5. zwraca uwagę na wnioski Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej zawarte w sprawozdaniu „Homofobia, transfobia i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową”; nawołuje Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia zawartych w nim opinii w możliwie największym stopniu;
6. wzywa Komisję do uważnego przeanalizowania przyszłych wyników badania Agencji Praw Podstawowych dotyczącego LGBT w Europie i do podjęcia odpowiednich działań;
7. wzywa Komisję do zadbania o to, aby sprawozdanie roczne ze stosowania Karty praw podstawowych zawierało strategię na rzecz zwiększenia ochrony praw podstawowych w UE, w tym pełne i wszechstronne informacje na temat zasięgu homofobii w państwach członkowskich oraz propozycje rozwiązań i działań mających na celu przezwycięzenie jej;
8. ponownie zwraca się do Komisji o opracowanie kompleksowego planu działania na rzecz równości bez dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową;
9. jest zdania, że podstawowe prawa osób LGBT będą prawdopodobnie lepiej chronione, jeżeli umożliwi im się dostęp do legalnych instytucji, takich jak konkubinaty, zarejestrowany związek partnerski lub małżeństwo; przychylnie odnosi się do faktu, że 16 państw członkowskich oferuje obecnie takie rozwiązania, i nakłania pozostałe państwa członkowskie, aby rozważyły pójście za tym przykładem;

Homofobiczne akty prawne a wolność słowa w Europie

10. jest mocno zaniepokojony rozwojem wydarzeń, który ogranicza wolność słowa i wolność zgromadzeń w oparciu o błędne wyobrażenia o homoseksualizmie i transgenderyzmie; uważa, że państwa członkowskie powinny świecić przykładem w stosowaniu praw podstawowych w UE i ochronie tych praw;
11. ubolewa nad tym, że tego typu akty prawne są już obecnie wykorzystywane do zatrzymywania obywateli i nakładania na nich grzyw, co dotyczy też obywateli heteroseksualnych wyrażających poparcie, tolerancję lub akceptację w stosunku do lesbijek, gejów, biseksualistów i osób transgenderowych; ubolewa również nad tym, że wspomniane akty prawne legitymizują homofobię, a czasem i przemoc, jak miało to miejsce w przypadku brutalnego ataku na autobus przewożący aktywistów LGBT w dniu 17 maja 2012 r. w Sankt Petersburgu;
12. potępia przemoc i akty zastraszania towarzyszące kijowskiej paradzie w dniu 20 maja 2012 r., podczas której doszło do pobicia dwóch liderów ruchu gejowskiego, co spowodowało odwołanie parady; przypomina, że zawarcie umów z UE jest uwarunkowane poszanowaniem praw podstawowych, jak określono w traktatach, i w związku z tym wzywa Ukrainę do wdrożenia przepisów zakazujących dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na orientację seksualną; jest zdania, że obecny rozwój wydarzeń na Ukrainie jest sprzeczny z tym wymogiem; wzywa władze Ukrainy do natychmiastowego wycofania wspomnianych projektów ustaw, zaproponowania prawodawstwa zakazującego dyskryminacji – w tym dyskryminacji ze względu na orientację seksualną – oraz zobowiązania się do zapewnienia bezpieczeństwa przyszłorocznej parady w Kijowie;

Czwartek, 24 maja 2012 r.

13. podkreśla fakt, że termin „propaganda” rzadko kiedy jest zdefiniowany; jest zaniepokojony faktem, że środki przekazu w sposób oczywisty zastosowały autocenzurę, obywatele są zastraszeni i obawiają się wyrażać własne opinie, a stowarzyszenia i przedsiębiorstwa wykorzystujące przyjazne gejom emblematy, takie jak tęcza, mogą być ścigane;

14. podkreśla fakt, że wspomniane akty prawne i projekty aktów prawnych są sprzeczne z Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych, który zabrania dyskryminacyjnych praw i praktyk⁽¹⁾ powodowanych orientacją seksualną, a którego Rosja, Ukraina, Mołdawia i wszystkie państwa członkowskie UE są stronami; wzywa Radę Europy do zbadania tych przypadków naruszeń praw podstawowych, do sprawdzenia ich zgodności z zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa w Radzie Europy i przyjęcia EKPC oraz do podjęcia odpowiednich działań;

15. podkreśla też, że edukacja jest sprawą kluczową, i w związku z tym wyraża potrzebę zapewnienia dobrej, dostępnej i pełnej szacunku edukacji seksualnej; wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do wzmożenia działań służących zwalczaniu homofobii poprzez edukację, jak również poprzez środki administracyjne, sądownicze i prawne;

16. zaznacza ponadto, że sądy krajowe i międzynarodowe konsekwentnie stwierdzają, iż kwestie moralności publicznej nie uzasadniają odmiennego traktowania, w tym w związku z wolnością słowa; wskazuje na znaczną większość krajów europejskich, które nie mają takich przepisów, a w których istnieją dobrze prosperujące, zróżnicowane i pełne wzajemnego szacunku społeczeństwa;

17. wzywa odnośnie władze Rosji, Ukrainy, Mołdawii oraz wszystkich państw członkowskich UE do zademonstrowania i zagwarantowania poszanowania zasady niedyskryminacji oraz do ponownego rozważenia tych przepisów i projektów przepisów w świetle międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i ich zobowiązań w tym zakresie;

18. wzywa Komisję, Radę i Służbę Działań Zewnętrznych do odnotowania tych zakazów i potępienia ich, zwłaszcza w kontekście spraw wewnętrznych, dialogu dwustronnego i europejskiej polityki sąsiedztwa; ponadto wzywa Radę Unii Europejskiej i Służbę Działań Zewnętrznych do podniesienia tej kwestii na odnośnych forach międzynarodowych, takich jak Rada Europy, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz Organizacja Narodów Zjednoczonych;

*

* *

19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, krajowym rządów i parlamentom Rosji i Ukrainy, regionalnym parlamentom Rosji przywołanym w niniejszej rezolucji oraz mołdawskim radom lokalnym przywołanym w niniejszej rezolucji.

⁽¹⁾ *Toonen przeciwko Australii*, komunikat nr 488/1992, dok. ONZ CCPR/C/50/D/488/1992 (1994); *Young przeciwko Australii*, komunikat nr 941/2000, dok. ONZ CCPR/C/78/D/941/2000 (2003); *X przeciwko Kolumbii*, komunikat nr 1361/2005, dok. ONZ CCPR/C/89/D/1361/2005 (2007).